

TORINO CLASSICO

Az Erasmus+ tanármobilitási projekt jóvoltából 2025 októberében négynapos szakmai látogatást tettünk a torinói Valsalice szalézi gimnáziumban. Látogatásunk célja egyrészt az volt, hogy megismerjük egy olasz egyházi gimnázium oktatási-nevelési munkáját és képzési formáit, meglátogassunk szakórákat, beszélgetünk a gimnázium diákjaival, és szakmai tapasztalatokat cseréljünk az ott tanító tanárokkal. Másrészt pedig hogy egy esetleges testvériskolai kapcsolat lehetőségét felvessük, előkészítsük, amelynek megvalósulása nagyban segítené diákjaink olasztanulását és egy másik ország kultúrájának megismerését.

Az általunk kiválasztott gimnázium egy úgynevezett liceo classico ('klasszikus gimnázium'), amely egy olyan 5 évfolyamos középiskolát takar, amelyben a hangsúly a klasszikus (azaz ókori) kultúra, műveltség oktatásán van. Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy a gimnazistáknak az utolsó három évben évfolyamonként heti 4 latin- és 3 ógörögórájuk van, amely tárgyak egyikéből kötelező érettségi vizsgát is tenniük. A reál tárgyak közül különösen a matematika óraszám (az utolsó három évben heti 2) tűnik kevésnek a magyar viszonyokhoz képest, de a testnevelésre is csak heti 2 óra jut. A humán tantárgyakat – az általunk meglátogatott órák tapasztalata alapján – interdiszciplináris szellemben tanítják: rendszeresek az utalások, a kapcsolódási pontok hangsúlyozása az említett holt nyelvek, az irodalom, a történelem, a filozófia és a művészettörténet tárgyak között. Nyilván felmerül mindenkiben a kérdés: a mai világban vajon van kereslet erre a fajta tudásra, műveltségre? Vannak még olyan diákok (és szülők), akik egy liceo classicót választanak a sokkal versenyképesebbnek tűnő többi középiskola helyett? Szerencsére van és vannak, bár sajnos egyre nehezebb „eladni” ezt a fajta oktatási szemléletmódot. De ne gondoljuk, hogy egy itt végzett diák legfeljebb latintanárnak, művészettörténésznek vagy levéltárosnak mehet! Az egyik itt tanító kollégával beszélgetve megtudtuk, hogy diákjaik sikeresen végzik el később a jogot, az orvost, de még akár a műszaki képzéseket is az egyetemen. Az ókori nyelvek tanulása ugyanis egy olyan összetett, analízis gondolkodásmódot és koncentráltabb figyelmet igényel, amelynek elsajátításával sokkal könnyebb más tantárgyak, tudományterületek tanulása is, nem beszélve arról az általános, klasszikus műveltségről, amely egy diplomás értelmiségi sajátja kell hogy legyen. Mindazonáltal ez a gimnázium is küzd a csökkenő gyereklétszámmal és az új korszellemmel, de szerencsájukra az iskola elit környéken található, egyházi fenntartású és fizetős, így a jól szituált, gyermeküket biztonságban és jó kezekben tudni akaró szülők számára ideális alternatíva.

A négynapos utunk során két teljes tanítási napot töltöttünk a gimnázium falai között különböző évfolyamok óráit látogatva. Jártunk olasz-, latin-, görög-, történelem-, filozófia- és művészettörténet-órán (szakjainkból kifolyólag elsősorban a humán tantárgyakra voltunk kíváncsiak), de belekóstolhattunk egy kémiaórába is, ebédeltünk a menzán, valamint részt vehettünk egy hétindító iskolai eseményen, amely talán leginkább a mi hétkezdő istentiszteletünk és az osztályfőnöki órák kombinációjához hasonlítható, csak sokkal oldottabb formában. A torinóiak vendégszeretete minden várakozásunkat felülmúlta: az igazgató úr előre megtervezte óralátogatásaink programját, bemutatott a kollégáknak, kísérőket adott mellénk, s mindegyikük készségesen állt rendelkezésünkre. Igazán barátságos és szívélyes fogadtatásban volt részünk! De nemcsak ez járult hozzá ahhoz, hogy nagyon jó benyomásunk legyen az intézményről, hanem az épület hangulata, valamint az oda járó diákok is ezt az érzést erősítették bennünk: rendezett megjelenésű, tiszta arcú, érdeklődő diákokkal találkoztunk – mintha a Baár–Madasban jártunk volna! Mindez csak megerősítette bennünk azt az elhatározást, hogy jó lenne csereiskolai kapcsolatot létesíteni a két intézmény között. Amikor felvetettük ennek lehetőségét, nagy örömeinkre az igazgató úr is támogatón állt az ötlethez: az azóta történt levélváltásokból az is kiderült, hogy felvettek minket partnerintézményként a februárban beadott Erasmus+-pályázatukban, így sikeres pályázat esetén megnyílik a lehetőség az olaszul tanuló diákjaink előtt, hogy személyesen is élvezhessék ennek a kialakuló kapcsolatnak a gyümölcsét.

Fő céljainkat elérve egy kis időnk arra is maradt délutánonként, hogy felfedezzük Torino és környéke legfontosabb látnivalóit: a torinói leplet őrző Keresztelő Szent János-katedrálist, a Superga-bazilikát, az Egyiptomi Múzeumot és a Nemzeti Autómúzeumot, a Sacra San Michele bencés apátságot, valamint egy kisebb túrát is tettünk a közeli Alpok 2-3000 méter magas hegyvonulatai között. Minden szempontból tanulságos szakmai utunk volt, amelynek – reméljük – lesz folytatása!

Marton Ágota Flóra és Molnár György

A gimnázium épülete

Az alapító emléktáblája

ORARIO DEFINITIVO DELLE LEZIONI						
Dalle	Alle	LUNEDI	MARTEDI	MERCOLEDI	GIOVEDI	VENERDI
8:00	9:00	FILO	ING	ING	FISICA	ITA (LETT.)
9:00	10:00	STO	ING	STO-ARTE	MATE	ITA (LETT.)
10:10	11:05	STO-ARTE	ITA (DANTE)	MATE	GREGO	SCIENZE
11:05	12:00	FISICA	ITA (DANTE)	LAT	GREGO	FILO
12:10	13:05	SCIENZE	LAT	LAT	FILO	STO
13:05	14:00	GREGO	LAT	GINN.	STO	RELIGIONE
14:00	14:50			GINN.		

Órarend

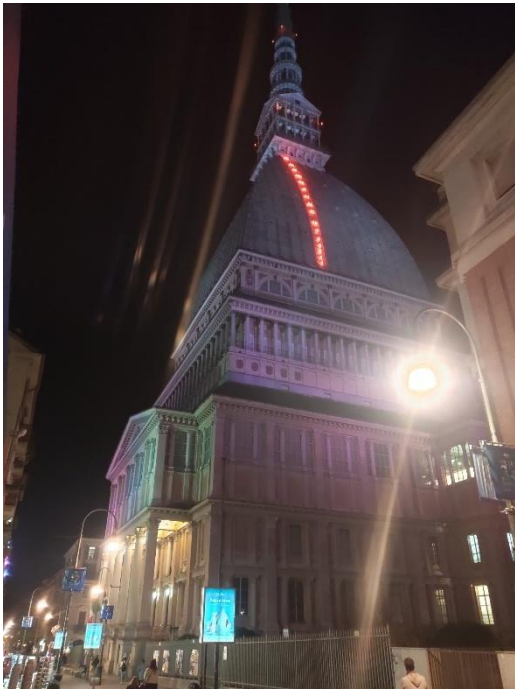
Telefontároló egy osztályteremben

Torino belvárosa

Nemzeti Autómúzeum

Mole Antonelliana – kupoláján a Fibonacci-számsorozattal

Sacra San Michele

Az Alpokban

Az Alpok egy völgyében

Az utazók